

Ruskosepikkä

Rödbrun halvknäppare
Rhacopus sahlbergi

Uhanalaisuusluokka (IUCN): silmälläpidettävä (NT)

Luonnehdinta

Ruskosepikkä on keskikokoinen (4–10 mm), ruosteenpunainen sepikkä. Sillä on pitkät jalat ja tuntosarvet sekä isot silmät.

Elinympäristö ja levinneisyys

Ruskosepikän toukat elävät valkolahossa lehtipuussa, joka on vielä kuitenkin melko kovaa. Yleensä elinpaikkana ovat muutaman sentin paksuiset oksat. Laji elää vanhoissa lehtimetsissä, joissa on runsaasti lahoavia lehtipuita. Ruskosepikkä ei ole ilmeisesti sitoutunut erityisesti mihinkään tiettyyn puulajiin. Toukkia on löydetty etenkin tammen ja pähkinäpensaaksista, mutta havainnot viittaavat niiden elämiseen myös pajun kannoissa. Aikuiset lentelevät lämpiminä iltapäivinä, ulkomaisten havaintojen perusteella myös yöllä.

Nykytila ja uhkatekijät

Ruskosepikkää on tavattu hajanaisesti Tornioon ja Kuusamoon asti. Vuoden 2000 jälkeen siitä on tehty vain kaksi havaintoa. Ruskosepikkä on uhanalaistunut lahopuiden vähenemisen ja metsien puulajisuhteiden muutosten takia. Samat tekijät uhkaavat sitä edelleen.

Hoitosuositukset

Ruskosepikän esiintymispaikalla tulisi säätää kuolleet pysty- ja maapuut. Erityisen tärkeitä ruskosepikälle ovat läpimitaltaan pienet lehtipuiden oksat. Lajille elintärkeä lehtipuiden lahoppuujatkumo tulisi turvata.

Lähteet

Ehnström, B. & Axelsson, R. 2002. Insektsnag i bark och ved. ArtData-banken, SLU, Uppsala. 512 s.

Heliövaara, K., Mannerkoski, I., Muona, J., Siitonen, J. & Silfverberg, H. 2021. Hyppivät ja hohtavat. Suomen sepät, sepikät, rikkasepät ja jalo-kuoriaiset. Metsäkustannus. 343 s.

Rassi, P., Alanen, A., Kemppainen, E., Vickholm, M. & Väisänen, R. 1985. Uhanalaisten eläinten ja kasvien suojelutoimikunnan mietintö. Osa II Suomen uhanalaiset eläimet. Komiteamietintö 1985:43, Ympäristöministeriö, Helsinki. 466 s.

Kuva: Luomus, University of Helsinki, CC-BY-4.0, [Laji.fi](https://laji.fi)